

**Pauli Laymanni e Societate Iesu Jus Canonicum
Commentario Perpetuo Explicatum**

Et Uberi Non Minus Ac Varia Qvam Clara Et Solida Doctrina Illustratum

Commentarius In Librum III. Decretalium

Laymann, Paul

Dilingae, 1698

Capitulum II. Vestra.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62482](#)

tione confirmavit, seu renovavit, qua prohibebatur, ne quisquam ex Magistris seu Doctoribus, atque Scholaribus Bononiensibus, super conducendis domibus, in quibus Magistri, vel Scholares habitant, priusquam locationis tempus finitum sit, absque eodem consensu cum hospite, seu patrono contrahat. Quam prohibitionem ab utroque Episcopo, sub pena excommunicationis ipso facto incurrente promulgata Clemens III. Papa ratam esse hic decernit, & Apostolicae auctoritate confirmat, mandans Ordinario loci, ut dictam constitutionem ipse, & successores ejus coram Magistris, & Scholaribus singulis annis promulgando renovet.

SUMMARIUM.

1. De non conducendis domibus, in quibus Studiosi, vel Doctores habitant.
2. Obligatio sponte remissa cessat ei, qui remittit.

Notandum primum: Doctores, & Studiosi sub excommunicatione prohibentur conducere domos, in quibus alij Doctores, vel Studiosi habitant; priusquam locationis tempus finitum sit. Veruntamen, quia lex ista à Legato lata fuit, & à Pontifice confirmata duntaxat in ordine ad Universitatem Bononiensem, idèo non videtur ad aliarum Universitatum Doctores & Scholaris extendenda, idque indubitate dici debet, quatenus est lex odiosa, ac paenalis, excommunicationem inferens. Sed & idem arbitror dicendum, quaterus est dispositiva, prout *Ioann. And. hic & Imola* lentient, licet alij plerique repugnent; partim quia causa ferendi hanc constitutionem non videtur fuisse favor publicus studiorum, ita, ut ob identitatem rationis extensioni locus esse debeat, sed speciales emulationes, ac contentiones Bononiæ inter Studiosos & Doctores exortæ, occasione dedisse, sicut ex integra Capituli lectiōne appetet, & annotavit *Horatius Lucius de privilegijs scho-*

larium privilegia 42. partim quia constitutio hæc exorbitans est à jure communione cui 31. eod. de locato. ubi dicitur, inde solo pacto speciali, post finitum tempus locationis rem alteri, cui dominus volunt, locari posse; ex quo inferunt Doctum, quod talis locatio, seu convenio, fieri possit ante finitum tempus prioris locationis, ita tamen ut referatur ad tempus finitum locationis, arque antea effectum, & executa nem non consequatur.

Notandum secundum. Si à Legge, amplexu dice obligatio, vel præceptum aliqui in positum sit, in favorem alterius, ipso sponte remittat, cessabit obligatio, nisi iudex sub excommunicatione præcepit mandarit Titio, ut debitum solvat Cap. vii. sponte condonante, ruit obligatio præcepti, seu mandati. Ita sumitur ex: *texis cap. 7.* absque consensu corundem. & noscitur *Abb. n. 7.*

CAPITULUM II.

Vestra.

PARAPHRASIS.

Episcopi statutum fecerant, ut subditi clerici, ac Religiosi, fructus decimaru- lijs non dent ad firmam, seu pro celo annuo locent alijs, quam sacerdotes. De hoc statuto questi sunt Abba, & Conventus S. Petri, quibus Innoc. III. hinc respondet, quod, non obstante Diocelani Episcopi contraria statuta, fructus decimaru- lij libet possint locare ipsorum quibus Ecclesie sua conditionem meliorem efficient, ita tamen, ut equum di locatio non extendatur ad feodium, vel alienationem.

SUMMARIUM.

1. Episcopos cum Capitulo nihil propter statutum, in præjudicium subjectissimam Ecclesiarum, nisi magna necessitas, eaque publice urgeat.

a. 704

1. Potest tamen Ecclesie Rector, v. g. frumentorum decimalium perceptionem locare alijs, sine præjudicio tamen Ecclesie, aut successoris.

& successoris, & potest hæc locatio etiam fieri Laico, cùm is fructus non percipiat nomine suo, sed nomine Clerici locantis, si-
cui infra dicetur.

CAPITVLVM III.

Propter.

PARAPHRASIS.

Ob magnam sterilitatem, absque coloni culpa evenientem, per cæli injurias, aut fortuitum casum, remittendum ipsi est ab Ecclesia de pensione secundum proportionem incommodi, quod passus est, præterquam si præcedentis, vel subse-
quentis anni ubertate incommodum compensetur. Idem habetur in L. si ex conducto 15. & L. si merces 25. S. vis major. ff. locati. L. licet 8. Cod. eodem.

SUMMARIUM.

1. Textus explicatio.
2. Quando conductor à re conducta expelli possit?
3. Quando cedere non possit?
4. Quid finito tempore locationis liceat?

Hanc materiam, quod colonis conductitijs, si ob cæli injuriam, aliamve vim extrinsecam, magnâ, & plus, quam tolerabili clade affecti sint, de pensione remit-
tendum sit, tractavi in lib. 3. tra. 4. c. 22.
q. 5. Locum autem habet duntaxat in con-
ductitijs colonis, non in emphyteuticis,
propterea, quod emphyteuta in recognitio-
nem dominij tantum, & non ratione per-
ceptorum fructuum canonem, seu pensio-
nem solvat L. 2. & ult. Cod. de jure em-
phyteutico. Veruntamen, cùm hoc tem-
pore coloni emphyteutici magnum plerum-
que canonem solvere cogantur secundum
estimatum ipsis fructuum separatorum pro-
ventum, ideo aequitas postulat, ut & his ob-
sterilitatem incidentem remissio fiat, sicut
docui lo. cit. n. 7. in fine; præterea si fundus emphyteuticus calmate pereat, vel ob-

LJ

hostium